

DENGE Pansiyon & Restaurant

Datça'ya yolunuz düşmüşse; merkezin kalbinde temiz ve rahat kullanımlı bir **pansiyon**, leziz balık ve kebab çeşitlerinin özenle servis edildiği bir **restaurant** sizleri bekliyor...

0506 984 96 54

denge.restaurant.pansiyon

İskale Mah. Ambarcı Cad. 16/A

Solucan

YIL : 1
SAYI : 9
FİYAT : 0,50
01.05.2021

"Parayı, paranın
alabileceği şeylere,
zamanı da paranın satın
alamayacağı
şeylere harcarın."

Haruki Murakami

Kendine hasan ON BEŞ GÜNLÜK Gazete

Fotoğraf Sanatçısı Habip DENİZ:

"Halkın acısı üzerinden para kazanamam"

Açık konuşmak gerekirse insanların çaresizliğini belgelendirdiğim işlerin onlara değil bana fayda sağladığını gördüm. Yani amaç sonuç ilişkisinde kazanan ben oldum. Eee nerde kaldı seslerini duyurmak? Çok güzel bir belgesel çekince kimse o insanları düşünmüyor, direkt bana 'çok iyi bir proje olmuş adını duyurabilirsin bu işle' denince kendimi sorguladım. Vazgeçtim artık belgesel çekmekten. Halkımın acısı üzerinden para kazanmak, ün kazanmak bana göre değil.

Sidar BASUT'un söyleşi için sayfa 3'e gözetin

Zirve

İNŞAAT & EMLAK

Bütün güzel şeyler
sınırsız hayallerin
ürünüdür...

Datça Mahallesi İr Meydanı
Sokak No:7/25 Datça/Muğla

0542 263 08 63

0252 712 82 04

azizzirve@gmail.com

zirveinsaatdatca

BU SAYIDA

Özgür BASUT 2'de

2'de Derya ÖZKAN

İdris KENÇ 3'te

4'te Ayhan UAROL

Erol BAŞAK 4'te

6'da Gamze AKGÜN

Şilan ÇELİK 7'te

Ramazanda Beslenme

Canan KAPLAN'ın
yazısı 5'te

HER ZAMAN VE HER KOŞULDA
HAYATIN
DEVAMI İÇİN
EMEK VEREN
TÜM
EMEKÇİLERİMİZİN
1 MAYIS EMEK
VE DAYANIŞMA
GÜNÜ
KUTLU OLSUN.

"Datça'yı Savunuyoruz!"

Sayfa 4'te

İşel

Özgür BASUT

ozgurbasut@gazetesolucan.com

Sevgiliye...

Sana karşı şahlanan hüznün yüklü duygularıyla bu satırları yazmaya koyuldum. Seni özledim. Seni özlediğimi biliyorum çünkü son bir saattir aktif olarak senden başka her şeyi düşünmeye çalışıyorum. Ama olmuyor, nihayetinde bütün düşüncelerim sana çıkıyor.

Seni çok özledim! Çünkü bugüne dek hiç dinlemediğim 'Telefonun başında çaresiz bekliyorum' içerikli şarkıyı duyunca, boğazım ve gözlerim eş zamanlı yandığında anladım çaresizce özlediğimi. Sezen'i saymazsak pop müzik hiç tarzım değil biliyorsun ama onlar bile beni etkiler oldular. Rotasyona mı uğruyorum acaba? Daha duygusal bir adam oldum sanırım.

Ve istemsizce kendime 'acaba benim için nasıl bu kadar çok şey ifade edebilir oldun' diye soruyorum. Oysa biliyorum. Bilinç altımı işgal eden ve beni tamamlayacağını hayal ettiğim biri vardı hep. Ve ben hep bekledim. Sonunda geldi ve buldu beni. Sen oydun...

Ve gerçekleştiren hayalim olan seni, seviyorum ve özledim.

Seninle olmadığım her an kalbim ağrıyor sanki. Psikolojiktir belki biliyorum ama bana verdiği his bu. Birlikte geçirdiğimiz zamanlara çok değer veriyorum ve o zamanların verdiği huzur özlemimi daha da yoğunlaştırıyor. Çünkü o zamanlarda kendimi güçlü ve hafiflemiş hissediyordum.

Kendimi ifade etme, daha doğrusu duygularımı dışa vurma konusunda pek iyi değilim biliyorsun. Hep anlaşılmasını bekleyen saçma bir tavıram var. Bunun saçma olduğunu bilmeme rağmen nasıl sürdürüyordum bunu inan ben de anlamış değilim. Ama şimdi yazıya döken kelimeler aracılığıyla da olsa bilmeni istiyorum ki, sana çok değer veriyorum ve benim hayatıma dahil olduğun için her gün yeniden ve yeniden çok mutlu ve şanslı hissediyorum.

Ne garip bir ruh halidir bilemezsin. Sensiz kendimi çok boş hissediyorum. Başka hiçbir fikri olmayan, düşüncesi olmayan, yeteneği olmayan biri gibi. Ve anlıyorum ki sen benden irakken, ben de kendimden irak kalıyorum. Ama seninle kalbimin daha hızlı atmasına neden olan o his var ya, kendimi çok iyi hissetmeme neden oluyor. Fantastik oluyorum. Sanki istesem uçabiliyordum gibi.

Şimdi, şu an sana sarılmak ve sana bütün inancımın her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum. Senin daha önce incindiğini biliyorum, ben de öyle. Seni kucaklamak ve kötü duyguların ikimizden de sonsuza dek uzaklaşmasını istiyorum. Ki, sana sarılmanın bende öylesi bir etkisi var zaten. O anlarda kendimi tamamlanmış hissediyordum.

Ve belki de bundandır, her geçen gün seni daha çok seviyorum. Çok abartılı gelecek belki, zira ilişkinin tuzu biberi derler ama seninle hiç kavga etmek ya da tartışmak istemiyorum; Sadece seni sevmek istiyorum, böylece, kendimce...

Şunu da biliyorum elbet aşk ya da sevgi, o özel kişiye sadece 'seni seviyorum' demek değildir, bundan çok daha fazlasıdır; yardım etmek, desteklemek, ne olursa olsun yanında olmak ve onun için elinden gelen her şeyi yapmaktır. Ve yaptıkları hataları affetmek, unutmaktır belki. Ben seni her şeyinle seviyorum. Sadece seni özel kılan güzel yönlerinle değil, olumsuzluklarınla seviyorum seni. Çünkü sen benim kalbim ve ruhumsun.

Benim için çok şey ifade ediyorsun ve hayatımda olduğun için şanslıyım. Zamana ve hayatın getirdiği negatif sürprizlere rağmen seni hep sevecek, yanı başımdayken bile özleyeceğim.

Ve işte bu bir insanın başına gelebilecek en güzel ve özel şeydir. Ve ben bunu sana borçluyum...

Ve son olarak bir emekçi olan senin şahsında bütün dünya emekçilerinin, alın terinin savunucularının emek, birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ını kutluyorum...

Ben Derya Hanım, Nasılım?

Derya ÖZKAN

*Ve her şey döndüştü işte
Kahverengi bir çarşambadan
Sapsarı bir cumartesiyeye...*

Edip Cansever'in en sevdiğim nesir formunda şiiirdir "Ben Ruhi Bey Nasılım?", Ruhi Bey karakteri ile içindeki tüm yalnızlığı, korkuyu, öfkeyi, anksiyeteyi ve daha birçok ruh halini yansıttığı bir oto portre gibidir. Ölüm ve yaşam ikileminde kalan bir adamın iç dünyasını anlatan bu uzunca eserde Ruhi Bey tüm yaşadıklarını çocukluk yıllarından bu yana anlatır.

Ben de kendime bu soruyu sık sorar oldum bu sıralar. Sen Derya, nasılısın?

Ruhi Bey de bunun cevabını arıyordu. Beni anlatacak en anlamlı tanım sanırım, "Parçalı bulutluyum".

Biraz deniz, bir parça güneş, bir salkım enginar hayaliyle dönüp duruyorum beynimin içinde.

Sahi enginarlar ne güzel serpilmişlerdir şimdi, bu enginar meselesine biraz takılmış durumdayım sanırım ben. Gelecekteki en büyük derdimin "en iyi enginarı nereden bulurum?" olmasını temenni ederim devamlı.

Yine bir mutluluk doldu içime enginar deyince. Parçalı kısmı burası ruh halimin, ara ara güneş de sızıyor.

Denize de bakıyorum Ruhi Bey gibi. Deniz hep iyi gelir diyordu, o kadar haklı ki. Evvelce yazdığım manifestomda söylemiştim, zihnimin dehlizlerine sülükler yapıştırdım çekip alacaklar kötü hatıraları

bir bir. Yok, olup gidecek, ne ekonomik zorluklar, ne hastalanma korkusu, ne de ölüm ağırlığı kalmayacak hiç biri.

Ben Derya Hanım, nasıl olan Derya Hanım, nasılım? Bir karanlıktan çıkıp geldim, ceplerimde karanfiller, balonlar.

- Nasıl olan Derya Hanım.

Daha nasılım...

- Halliceyim Ruhi Bey, ayrılıklar, acılarla

sarmalanıyorum, mutsuzum ama keyfim de yerinde, Ruhi Bey.

- Sizin de içine gömüldüğünüz mor bir koltuğunuz var mı Derya Hanım?

- Var Ruhi Bey, hayallere daldığım, zaman öldürdüğüm bir mor koltuğum var.

- Sardunyalara da açtı ha Derya Hanım, gördünüz mü?

- Gördüm Ruhi Bey, bir kadeh şarap alır mıydınız?

- Enginar da var mı Derya Hanım?

- Olmaz mı? Yeni aldım, en güzelinden, Ayvalık diye bilirler lakin en güzeli Kaz Dağları'ndan gelir zeytinyağının, bol limonlu bir enginar. Şarabınız beyaz olsun ister misiniz Ruhi Bey, ne dersiniz?

- Hay hay Derya Hanım, memnuniyetle..

Ahval bu sevgili okur, Derya Hanım ve Ruhi Bey nasıllar kestiremiyorum.

Sahi siz nasılısınız?

YAĞMUR İNŞAAT
EMİTAK

**SON BİR
BAHÇE
KATI**

KAÇIRMAYIN!

0546 290 56 04

İdris KENÇ
idriskenc@gmail.com

Dış Göz

Hayat, yol ayrımlarında yaptığımız tercihlerimizle şekillenir. Aldığımız ya da alacağımız kararların bir bütünü birer puzzle parçası gibi birbirine ilişerek bize ait olan hikayemizi, yaşam döngümüzü oluştururlar. Bu hikaye öyle bir hikaye ki bazen "keşkellerle" bazen de "iyi kilerle" yoluna devam eder. Aldığımız her karar ve tercih bir yol ayrımına vardırır. Tam da bu esnada tercihlerimizle "tecrübe" denen birikimi edinmiş oluruz. Yaptığımız her tercih bize yeni bir yön, gelecek, şans ya da şanssızlık verir. O yüzden hayatımızdaki seçimler aslında sandığımızdan daha önemlidirler. Yol ayrımlarında farklı bir bakış açısı ile bakabilmeli, bir "dış göz" bir dost tavsiyesine başvurmamız. Çünkü yol ayrımlarında kaybolmakla yüzyüze kalır ve bir girdapta boğulmak üzereyizdir. Debelenir dururuz. Böylesi panik haller bizi ana yoldan yan yollara savurur. İşte o dış göz bizi kaybolduğumuz yan yollardan tekrar ana yola, yani doğru olacak olan tercih yoluna taşıma işlevini görmektedir.

Eğer bizler tüm sorunlarımızı kendi başımıza uygun bir şekilde çözmüş olsaydık "keşkellerimiz" daha az olurlardı "iyi kilerimizden." Yol ayrımlarımızda sadece kendimizin edindiği deneyimler ışığında bakmaya meyilliyiz ve bazen bu bizi çıkmaza sürükleyip duvara toslatan bir yola sokar. Geriye dönüp bir başka yol bulmak zordur. Harekete geçmeden bir dış göze başvurmalıyız. Bu dış göz tarafsız, ilişkisiz, farklı deneyimler veya farklı bakış açılarıyla adeta çığ düşmüş yolları açan kurtarıcı araçlar gibi tüm tikanıklıkları temizleyerek yolumuzu berraklaştırabilir.

Kararlar almaya tereddütte kaldığım anlarda konuyla ilgisi olmayan güvendidiklerimden önerileriyle destek alıyorum sizlere de bunu öneriyorum. Ben bu güvendidiklerime "dış gözüm" diyorum. Çünkü bu göz sayesinde fark edemediğim o kadar fazla şeyi yorumluyorlar ki o yol ayrımlarımdan ana yola girmem inanılmaz kolay oluyor.

Mutluluk, yaptığımız yol seçimlerinin getirdiği bedelle yapılan barışın ta kendisidir.

Ve bu seçimlerinizin yaratabileceği girdaplardan elinizi tutup çıkaracak bir dış gözünüz olması dileğimle...

Fotoğraf Sanatçısı Habip DENİZ: "Halkın acısı üzerinden para kazanamam"

Seni merak edenler olarak arama motoruna "Habip Deniz" yazdığımızda genel olarak seyyahlığın ve sosyal sorumluluk projelerininle anılıyorsun. Kimdir Habip Deniz?

Habip Deniz bir yolcudur. Kimlik ve benlik arayışı sürecinde rüzgara güç yettirmeyip oradan oraya savrulan bir bireydir. Zor ve kısıtlı bir coğrafyada doğup, varoluş sancılıyla nefes almaya çalışan bir gençtir. Özetle boşvermişliği beynine dövme yapan biridir. İlk insanların yaşam gayesi neydi, şimdiki insanların yaşam gayesi ne sorularını sıkça kendime soruyorum. O yüzden parasız kaldığım zamanlarda ilk insanların ihtiyaçlarını aklıma getirip yeme içme ve barınma endekslili düz bir bakışla yaşama tutundum. Uzun yıllar gezgin olarak yaşadım, çadır ve doğa ile iç içe kaldım. Bu istek değildi sonucu. Kalkıp gezginliği havahı bir şey olarak anlatacak değilim, olay gayet açık, param yok yaşamam lazım mecburen çadır ve doğayla iç içe kaldım. Çok güzel şeyler yaşadım o dönemlerimde, insanlar hayatın pahalılığıyla mücadele ederken ben ise zaman sıkıntısı olmayan biri olarak sosyal sorumluluk işlerine adanmış kendimi. Bu tamamen kendime biçtiğim bir mecburiyetti. Kaldı ki bu tarz projelerin çözüm olmadığını gördüm. Sistemin insanları bu duruma düşürmesini engellemek gerekir. Gündelik pansumanlara sosyal sorumluluk projesi diyoruz artık. Gördüğüm tablolar canımı çok acıttı. Duyurmak adına bir belgesel çekimi de yaptık. Açık konuşmak gerekirse insanların acizliğini belgelendirdiğim işlerin onlara değil bana fayda sağladığını gördüm. Yani amaç sonuç ilişkisinde kazanan ben oldum. Eee nerde kaldı seslerini duyurmak? Çok güzel bir belgesel çekince kimse o insanları düşünmüyor, direkt bana "çok iyi bir proje olmuş adımı duyurabilirsin bu işle" denince kendimi sorguladım. Vazgeçtim artık belgesel çekmekten. Halkın acısı üzerinden para kazanmak, ün kazanmak bana göre değil. Umarım başka çözümler bulunur.

Ara Güler bir sözünde şöyle der: "Sanat olmasına lüzum yoktur fotoğrafın. Fotoğraf tarih olayıdır. Tarihi zapt ediyorsun, bir makine ile tarihi durduruyorsun." Bu fikre katılır mısın?

Açıkçası neyi fotoğrafladığımızla ilgili değişir. Ara Güler başarılı bir foto muhabiriydi, O'nun penceresinden doğru bir yaklaşım, lakin aynı perspektifi yemek fotoğrafları için söyleyemeyiz. Veya konsept bir moda çekimi için söyleyemeyiz. Fotoğrafçılık, kendi içinde onlarca dala ayrılmış bir dal, tek bir cümleyle tamamını kapsamak çok doğru değil.

Fotoğraf Sanatçısı Habip Deniz, aynı zamanda modern bir seyyah. Otostop çekiyor, geziyor, gezerken fotoğraf çekiyor "Seyyah Mühendis" ismi ile sosyal medyada paylaşıyor. Habip Deniz'in kadrajından bir fotoğraf.

Peki bize tarihi ilk durduğun anı anlatır mısın? Neydi seni harekete geçiren?

Beni harekete geçiren babamdı. Şöyle ki, 14 yaşındayken Kapadokya'ya okul gezisi oldu. Babam fotoğraf makinasını verdi. 14 yaşındaki gözümle bir şeyler çektim. Memlekete döndünce babam fotoğrafları baskıya götürdü, aldı eve gelip bana bağırıyordu. Neymiş, kendimi değil de manzarayı çekmişim, baskıya 35 lira vermiş. Onun yerine 1 liraya hazır çekilmiş manzara alabilirdim. Bir daha makineyi elimde vermedi. Çok başarılı bir öğrenciydim. Benden beklenti çok yüksekti, nitekim iyi bir puan alıp mühendislik için İstanbul'a geldim. Aklım hep fotoğraftaydı. İçimde kalmıştı, ilk bursumu biraz ekleyip makine aldım. Ailem mühendis olmamı beklerken üniversiteyi bıraktım fotoğrafçı oldum. Çok fazla tepki aldım, hala alıyorum. Ama mutluyum.

Tarihe not düştiğin fotoğrafların arasında seninle konuşmasını istediğin bir fotoğrafın olsa bu hangisi olurdu ve sana ne söylerdi?

Kapadokya'da çektiğim fotoğrafların tamamı. Artık serbestsin şampiyon.

Malum pandemiyle beraber hayatlarımız yeni bir form kazandı. Dijital platformlar ön plana çıktı. Fotoğrafçılık bu sürecin neresinde? Ya da şöyle sorayım fotoğrafa merak salanlar için bu yeni süreç kendisiyle beraber ne tür değişiklikler getirdi?

Fotoğrafçılık dijital platformun tam göbeğinde olan bir şey. E ticaret sektörü patlama yaptı. E ticaret dediğimiz şey ürün satmak gibi görünse de aslında fotoğraf satılıyor orda. Kaliteli bir çekimle basit bir ürünü çok kaliteli gösterebilirsiniz. Çok kaliteli bir ürünü telefonla düz çekerseniz çok basit gösterirsiniz ve satış yapmakta zorlanırsınız. Bunu deneyimleyen firmalar fotoğrafçılara yöneldi, fotoğrafçılık sektöründe maddi bir patlama söz konusu oldu. Kendi yaptığım işlerin kısa sürede duyulmuş olması kazanç olarak hayatımı çok iyi bir noktaya getirdi. Pandemi başında sadece bir kaç ekipmanım vardı, şuan bir şirket kurma sürecindeyiz ve işleri yetiştirmekte çok zorlanıyoruz. Buradan da çağrı yapmak istiyorum özellikle gençlere, kendinize güveniyorsanız vazgeçmeyi öğrenmelisiniz. Yolumuzu net çizip ona göre adım atmalısınız. Fotoğrafçılık özelinde iyi olduğunuzu düşünen varsa bize mail atın, yanımızda bizlerle beraber çalışın. Ayrıca ben sistemi reddeden biri olarak şu an patron gibi görünsem de çalışan emekçilerimle aynı oranda para kazanıyorum. Sabit bir maaş ve her işin yüzdesini ben dahil hepimiz aynı oranda alıyoruz. Şöyle ki, 40 bin liralık bir işi 2 çalışanım yapınca, 20 bin bana 20 bin onlara veriyorum. 5 bin maaş verip kalanı cebe atmıyorum. Ben kazanıyorsam onlar emek verdiği için kazanıyor. Ve hepsine söylediğim tek şey, biraz güçlenince kendi işinizi kurun, ben dahil kimseden emir almayın.

Ege'yi sevdiğini okumuştum bir söyleşinde. Datça'ya yolun düştü mü hiç? Bir fotoğrafçı gözüyle neler hissettiriyor?

Pandemide Ege'ye taşındım. Efes'te yaşıyorum şu an. Datça benim için özel bir yer. Aktur kamp alanında karavanla tatil yapan emeklilerle çok güzel anılarım oldu. Evlatları gibi görüp 10 gün boyunca beraber vakit geçirmiştik. Çok sevdiğim Taylan Bekin abiyi de orada tanıdım. Cumartesi annelerinin eylemlerinde karşılaştık sonra bir daha hiç kopmadık. Datça'nın dokusu ve kokusu çok farklı, enerjisini hala hissediyorum. Çok özel bir yer.

Söyleşi: Sıdar BASUT

π 3.1415926...
elektronik

Dünya ile
bağınız
kopmasın

UYDU, KAMERA, BİLGİSAYAR TAMİR ve SATIŞI

0545 901 47 17 - www.pielektronik48.com

Erol BAŞAK

erolbasakuk@gmail.com

İngilizler yaz tatili için gün sayıyor

Aralık, ocak aylarında Birleşik Krallık ülkeleri pandemisinin ikinci pikini yaşarken burada resmen bir kabus vardı. Günlük açıklanan vaka sayıları seksen binlere dayanmıştı. Günlük vefat sayıları binli rakamlarla telaffuz ediliyordu. Pandeminin ilk zamanlarında gereken tedbirleri almakta geciken ve bu yüzden sert eleştirilere maruz kalan Boris Johnson hükümeti bu kez işi sıkı tuttu ve Noel sonrası yılbaşıdan itibaren ciddi tedbirler aldı. Türkiye'deki gibi sokağa çıkma yasağı yoktu ancak marketler ve paket servis yapan kafe ve restoranlar hariç neredeyse bütün dükkanlar kapatıldı. İnsanlara eğer mümkünse evden çalışın dendi. Hükümet esnaf ve çalışanlar için yeni bir yardım paketi açıkladı. Ancak belki de en önemli adım başlatılan aşı programı oldu.

İngiltere aralık ayında ilk doz aşılama başladı. İlk hedef 15 Şubat'a kadar 15 milyon aşılama yapmaktır. Ve bu hedefe ulaşıldı. Öte yandan sıkı tedbirler vakalarda seyri aşağı yönlü değiştirdi. Vakalar düzenli bir şekilde azaldı. Bunun üzerine Boris Johnson hükümeti kısıtlamaları kademeli olarak kaldırma ve ekonomiyi açma yol haritasını hazırladı.

Bu yol haritasına göre 8 Mart'ta okullar açıldı. 29 Mart'ta iki farklı haneden bireylerin, sayıları altıyı geçmemek kaydıyla, dışarda biraraya gelmesine müsaade edildi. Vakalar yeniden artışa geçmezse kısıtlamaların kaldırılmasına devam edileceği söylendi. Öyle de oldu. Kısıtlamaların gevşetildiği takvime göre kritik tarihlerden biri de 12 Nisan'dı. 12 Nisan'da bütün dükkanlar açıldı. Giyim mağazaları, berber ve güzellik salonları, spa ve masaj salonları, spor salonları kapılarını açtı. Kafe ve restoranlar sadece dışarda müşteri kabul edebilecek. Yine ülke sınırları içinde seyahat ve tatile izin verildi.

İngilizler tünelin sonundaki ışığı değil sadece tünelin sonunu görüyorlar artık. Şimdi onlar için 17 Mayıs bir eşik. Çünkü kafe ve restoranlar içinde müşteri kabul edecek. Sinema ve tiyatrolar açılacak. Üniversiteler açılacak. Eski normale dönüş olacak. Ve elbette tatil planları yapılacak artık.

Yaz tatilini yurtdışında geçirmek isteyenler için seyahat kısıtlamaları kalkacak. Hükümet bunun için de bir çalışma içerisinde. Ülkeleri trafik ışıkları renginde kategorize etti. Yeşil kategorideki ülkeler güvenli ülkeler. Sadece yolculardan İngiltere'ye dönüşlerinde PCR testi isteniyor. Sarı kategorideki ülkeler riskli sayılıyor. Yolculardan dönüşte PCR testi ve İngiltere'ye varışta da ikametlerinde 10 gün karantina isteniyor. Kırmızı kategorideki ülkeler çok riskli olarak belirtiliyor. Mümkünse seyahat edilmemeli deniyor. Bu ülkelere dönüşte de PCR testinin yanında 10 günlük otel karantinası isteniyor. Test masraflarını kişi kendisi karşılayacak. Şimdiye kadar 40 ülke kırımızı listeye alınmış durumda. Hükümet listeye son şeklini 17 mayısta verecek. Türkiye henüz herhangi bir listeye dahil edilmemiş durumda. Ve İngiliz turistlerin tatil için en çok tercih ettiği ülkelerin başında Türkiye geliyor.

Ben bu yazıyı yazdığım sırada (15 Nisan) İngiltere'de günlük vefat sayısı 30, yeni enfekte sayısı ise 2672 olarak açıklandı. Bu tarih itibarıyla yaklaşık 32 buçuk milyon kişi ilk doz aşısı olmuş ve 8 milyona yakın kişi de ikinci dozu olmuş durumda.

Öyle görünüyor ki İngilizler başaracak. Eğer her şey planlandığı gibi giderse 21 Haziran'da bütün kısıtlamalar kaldırılacak, tamamen eski normale dönecek.

Darısı bizim ülkemizin de başına.

Korona korkusu olmadan rahat bir yaz geçirmek umidiyle...

Yanlış doğru göstermek

Ayhan VAROL | aragondovme

"Yeterince büyük bir yalan söylerseniz ve sürekli tekrar ederseniz, insanlar sonunda buna inanmaya başlayacaktır". Hitler'in Nazi propaganda şefi Joseph Goebbels'e atfedilen bu söz aslında hayatın içinde akış bulan bir gerçektir.

"Tekrarlanan yalan gerçeğe dönüşür" belirlemesi günümüze kadar reklam alanının genel felsefesi. Ancak sadece reklam alanı değil, artık devletler de medyayı kullanarak aynı yolla yurttaşlarından oy toplamak için bu politikayı güdüyor. "Gerçek yanlışması" olarak adlandırabileceğimiz bu etki bütün yaşantımıza sinmiş durumda ve yanlışın nerede başlayıp, bittiğini anlayamayacak hale gelmiş durumdayız.

Kullandığımız sözcüklerin içine nüfuz etmiş, farkında olmadan dışlayıcı, aşağılayıcı ya da yanlış bilinç hallerini tekrar eden o kadar çok yanlış var ki. Örneğin kadın hakları konusunda duyarlıyız, ancak dilimizde eril söylemler mevcut. Örneğin savaş karşıtıyız ama soğuk savaş, beyaz savaş, sıcak savaş diye üretilmiş kavramlarla, dilimizde ya da edimimizde bütünüyle savaştan yana olan sözcükler barındırıyor. Yanlış bilinen gerçekler değil bunlar, yanlış doğruymuş gibi yerleştirmektedir bu.

Demokrasiyi ele aldığımızda eğer bilincimize hakim değilsek, demokrasiyi bir yönetim biçimi olarak düşünürüz. Oysa demokrasi bir düşünce, bakış, değerlendirme biçimidir, bir bilinç yapısı biçimidir. Yönetim biçimi cumhuriyettir, demokrasiyi gerektirir. Bütün cumhuriyetler demokrasiyle donanmamış olabilir. Bu nedenle kavramların bilinçle ele alınması gerekiyor.

Peki insanlar yanlış yerleştirme durumunu nasıl farkında olmadan kabullenebiliyor? Medya veya propaganda yoluyla sürekli tekrarlanan yanlışlar beynimize önce olağan gelir sonrasındaysa gerçeğimiz oluverir. Aile dediğimiz küçük birim birkaç kişiden oluşmuştur. Dildeki yanlışın farkında olmadığımız bir bilinç durumuna bakalım. Ailede kadın ve erkek eşit kadının, eşi için "bana yardım ediyor" düşünme biçimi gerçeğe dönüştürülmüş bir yanıştır. Erkek de "eşine evde yardım ettiğini" söylediğinde çok masum görünen bir yanlışın gerçek haline gelmesine yol açıyordu. Gerçek evdeki bütün işlerin ikisine ya da herkese ait olduğudur. Birinin asıl işi, diğeri de yardım eden pozisyonunda değildir.

Sosyologların yaptığı bir deneye göz atalım. Bir odaya bir kişi alınır. Ortada bir masa ve masada 3 tane sopa, kısıtlı uzunlu. 9 kişiden oluşan işbirlikçi denek ortanca sopanın en uzun olduğunu söyler. Onuncu deneye sorulunca o da ortanca çubuğun en uzun olduğunu ifade eder.

İlgüdümlü yargılama sürecinde bizi kestirmelere yönlendirebildiğinden, zihnimiz yanlışlamaların etkisine açıktır. Bazen olumlu sonuçlar verse de bazen yanlış düşeriz. Peki önlemimiz nedir? İnandığımız şeyleri kontrol etmeyi yinelemek bizi yerleştirilmiş yanlış kabul etmekten alıkoymaz. Soru şudur? Birşey bize mantıklı geliyorsa, gerçekten doğru olduğu için mi yoksa sürekli tekrarlandığı için midir?

Yaşam içinde sürekli tekrarın yarattığı yanlış bilinç durumu gerçek diye yerleşiyor. Bu noktada bilgi ve bilinç bunu etkisiz kılabilir. Tekrarlamadan önce düşünmekte fayda var.

"Datça'yı savunuyoruz!"

Bilindiği gibi 6 Nisan'da Resmi Gazete'de yayınlanan Cumhurbaşkanlığı Kararı ile Datça'nın en güzel noktalarından biri olan Kargı Koyu'ndaki kamuya ait 128 dönümlük arazi otel ve otopark yapılması için Özelleştirme İdaresi'ne devredildi. Bu karar yaşadığı yeri seven ve geleceğine sahip çıkanlar tarafından tepkilere neden oldu.

Datça Demokrasi Platformu Kent Savunması öncülüğünde 14 Nisan 2021 günü onlarca kişinin katılımıyla alınan bu karara karşı Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması yapıldı. 16 Nisan 2021 günü de Kargı Koyu'nda insan zinciri oluşturularak bu çevre katliamı girişimi kamuoyunun dikkatine sunuldu.

Datça Demokrasi Platformu Kent Savunması'nın konuya dair açıklamasında, büyük sermaye grupları ve onların hizmetinde olan iktidarın gözünü bu defa Kargı koyuna diktiğine dikkat çekilerek, Türkiye'nin bir çok yerinde olduğu gibi toplumsal fayda ve ekolojik denge gözetilmeden, konunun uzmanlarının ve bölgede yaşayan insanların görüşü alınmadan verilen bu kararın başka hiçbir mantığı olmadığı ifade edildi.

Açıklamada özetle şunlar yer aldı: "Toplumsal faydayı değil, yalnızca sermayenin karlılığını gözetken bu düzenin yarattığı ekolojik krizin küresel düzeyde insanlığı ve genel olarak dünya üzerindeki canlı yaşamını tehdit ettiği bir dönemde bu mücadelenin yalnızca Datça ile ilgili olmadığını da çok iyi biliyoruz. Datça'yı savunmak insanlığın geleceğini ve doğal yaşamı savunmanın bir parçasıdır.

Kazdağları'nı, Kuzey Ormanları'nı, Salda Gölü'nü, Hevsel Bahçeleri'ni, Yırca Köyü'nü, Kanal projesiyle bir yıkımla karşı karşıya olan İstanbul'u, HES'lerle yok edilen dereleri savunduğumuz gibi, Kargı Koyu'nu da hep birlikte savunmak zorundayız. Mücadelemizi Kargı Koyu'nun özelleştirilerek yağmalanmasına neden olacak bu karar iptal edilene kadar sürdüreceğiz. Önümüzdeki dönemde imza kampanyası, hukuksal girişimler, sosyal medya kampanyaları, sokak eylemleri ve etkinliklerle bu direnişi büyüteceğiz. Aç gözlü şirketlerin Datça'yı yağmalamalarına, doğal yaşamı yok etmelerine izin vermeyeceğiz."

SOLUCAN

Ramazanda beslenme

Dyt. Canan KAPLAN

Ramazan tüm güzellikleriyle geldi ve hepimiz için dahasını da getireceğini umarak söze başlamak istiyorum. Her ramazanda "nerede o eski ramazanlar" deriz mutlaka. Ama bence ilk defa bu cümle bu kadar anlam taşıdı ve gerçekten nerede o kalabalık sofralar, toplu iftarlar, sıralı davetler ile eski ramazanlar... Maalesef pandemiden dolayı kapanmayla artık bunlar geçmişte kaldı. Bu durumun kalabalıktan, eşten, dosttan yoksun sofralar ile negatif etkileri olsa bile; daha mütevazı, daha yeteri ve belki de amacına daha uygun sofralar ile Kafka'nın da

dediği gibi "dışarı kapanmak esasen içeri açılmaktır" sözüyle pozitif etkileri de yok değil.

Ramazanın manası itibarıyla başladığımız kilo veya fazlası ile ramazanı uğurluyorsak eğer burada ramazanın ruhuna ters bir durum vardır sanki.

Hazır zaman, ortam ve şartlar bu kadar uygunken tabi ki tek amaç kilo vermek olmamalı ama amaçlardan biri neden ramazan ayında doğru beslenerek sağlığınıza katkı sağlamak için kilo vermek olmasın? Bunun için yapılması gerekenler;

- İftar iki kısma bölünmeli. İlk kısımda su ve hurma veya zeytin ile oruç açılmalı, sonrasında çorba veya peynir, zeytin ile hafif bir beslenme yapılmalı. 10-15 dakikalığına tokluk sinyallerinin beyine iletilmesine fırsat tanımak adına sofradan kalkılmalı ve mola verilmeli. İftanın ikinci kısmında ise yapılan yemekler ile birlikte yeterince yoğurt, salata ve ekmek ile devam edilmelidir.
- İftar yemekleri için haftada 3 kez sebze, 3 kez et/ tavuk/balık ve 1 kez kurubaklagil tercih edilmelidir.
- Sofralarımızda aşırı yağlı, kızartılmış, hazır ve paketlenmiş ürünlere yer verilmemelidir.
- Gazlı içecekler, aslına uygun olmayan ramazan şerbetleri, hazır meyve sularından ziyade su, soda, ayran veya ev yapımı şekersiz komposto, limonata tercih edilmelidir.
- İftardan 1,5-2 saat sonra taze veya kuru meyveler, kuruyemiş, yoğurt/süt gibi besinlerle ufak bir ara öğün yapılabilir.
- İftar ve sahur arasında dehidrasyonu engellemek adına susama hissini beklemeden en az 2,5 litre su içilmelidir.
- İftardan 1-2 saat önce veya iftardan en az 1,5-2 saat sonra hafif egzersizler veya yürüyüşler yapılmalıdır.
- Genel olarak bu süreçte diüretik etkisinden dolayı kafein alımına dikkat edilmeli ve kısıtlanmalıdır.
- Sahura mutlaka kalkılmalı. Yumurta, peynir, süt, yoğurt gibi protein ve liften zengin çiğ sebzelerle yer verilerek; susatmayacak, hazır gıdalardan ve yağlı yiyeceklerden uzak bir sofraya hazırlanmalıdır.
- Tatlı yenmek isteniyorsa eğer haftanın 1-2 günü güllaç, sütlaç, kazandibi, muhallebi veya 2 top dondurma gibi sütlü veya meyveli tatlılar tercih edilebilir.
- Şu motivasyonu vermeden geçemeyeceğim; online danışanlarımda en çok kilo kaybını ramazan ayında görüyorum :) tekrardan hayırlı ramazanlar.

Zamana yenik düşmeyin!

Otomobil ve Tekne Kiralama

İhtiyaçlarınıza anında çözüm üreten anlayışıyla 7/24 yanınızda...

İskele Mahallesi Ambarcı Caddesi
No: 21/B Datça/Muğla
www.tuanarentacardatca.com

Kalite ve zarafetin buluştuğu adres!

İskele Mah. Ahmet Taner Kışlalı Cad. No: 28/B Datça/Muğla

(0252) 712 01 92 (0552) 502 66 04 dadyainsaat

YURTBAY
SERAMİK
DATÇA BAYİSİ

Balıkçı sokağına girdiğinizde görmemeniz mümkün değil

Düşüncelerden
süzülenler

"Her savaşta yalnız savaşanlar ölmez, savaşmayanlar da ölür. Çocuklar, kadınlar, yaşlılar..."

Yaşar Kemal

"İki farklı insan var, gerçeği bilmek isteyenler ve yalana inanmak isteyenler."

Friedrich Nietzsche

"Çıktığın yollarda engeller yoksa, muhtemelen hiçbir yere gitmiyordur."

Frank A. Clark

"Zihin de tıpkı paraşüte benzer. Açık değilse işe yaramaz."

Frank Zappa

"Düşmanın en büyük hilesi dostluğudur."

Sadi Şirazi

"Kirli bir suyu içine katıyorsan, temiz kalabilmek için deniz olmalısın."

Dostoyevski

"Bir şeyi sevmenin en kestirme yolu, bir gün yok olacağını bilmektir."

Gilbert K. Chesterton

"Başının bir yolu yok ama başarısızlığın formülü herkesi memnun etmeye çalışmaktır."

Bill Cosby

Bunları biliyor muydunuz?

Gülmek, stres hormonunu azaltır ve bağışıklık sistemini güçlendirir. 6 yaşındaki bir çocuk günde ortalama 300 kez gülerken, yetişkinler yalnızca 15-100 kez gülerler. Gülmek için 17 adaleye ihtiyaç vardır. Surat asmak için ise 43 adaleye ihtiyaç duyarız.

Antik Yunan'da zengin aile çocukları hayatları boyunca kılsız olmaları için doğdukları anda zeytinyağına batırılırlardı.

Niagara Şelaleleri'nden bir varil içinde inen ve sağ kurtulmayı başaran ikinci kişi, daha sonraları bir portakal kabuğuna basıp kayması sonucu hayatını kaybetti.

İnsan midesi 2 haftada bir iç zarını yenilemek zorundadır aksi halde kendi kendini sindirir.

NAR TİCARET

Arif KIRKAN

Bildiğinizden şaşmayın!

Dün olduğu gibi bugün ve yarınlarda da eviniz, işiniz, inşaatınız için uygun ve güvenilir adres...

Reşadiye Mah. Knidos Yolu
0532 157 83 31 - 0535 208 34 08

ARSLAN İNŞAAT

Estetik ve güvenin adresi

**Mesele inşa etmek değil,
mutlu yaşam
alanları yaratmaktır...**

0532 582 44 69 - 0533 815 74 05

Kanayan yara: Cinsiyetçilik

Şilan ÇELİK

Kadınlar karar alma noktalarında hala yetersiz temsil ediliyor, ekonominin belirli sektörlerinin dışında bırakılıyor, temel olarak ücretsiz bakım işlerinden sorumlu tutuluyor, erkeklerden daha az ücret alıyor ve orantısız bir şekilde cinsiyete dayalı şiddete maruz kalıyorlar. Cinsiyetçi tutumlar, uygulamalar ve davranışlar bu eşitsizlik durumunu her geçen gün daha da derinleştiriyor.

Cinsiyetçilik, bir cinsiyetin diğerinden üstün olduğunu savunan görüş ve ideolojidir. Cinsel ayrımcılık ise insanların diğer insanlar hakkındaki yargıları, kişisel değerlerden çok cinsiyete dayandığında ortaya çıkan ve kimi zaman nefret içeren çatışmalı durumdur.

Cinsiyetçilik, genelde kadınların ve erkeklerin temel doğası ve toplumda oynamaları gereken roller hakkındaki inançlarla bağlantılıdır. Kadın ve erkekler hakkındaki cinsiyetçi varsayımlar, bir cinsiyeti diğerinden üstün olarak sıralayabilir. Bu tür hiyerarşik düşünme bilinçli ve düşmanca olabilir veya bilinçsiz olabilir ve kendini bilinçsiz önyargı olarak gösterebilir. Cinsiyetçilik herkese dokunabilir ama bundan en çok kadınlar etkilenir.

Bu cinsiyetçi tutum her ülkeye ve kültürel yapıya göre de farklılık gösterir.

Mesela ayrımcılığı önlemek ve eşitliği teşvik etmek için AB genelinde oluşturulan yasal çerçevelere rağmen, kadınlar karar alma noktalarında hala yetersiz temsil ediliyor, ekonominin belirli sektörlerinin dışında bırakılıyor, temel olarak ücretsiz bakım işlerinden sorumlu tutuluyor, erkeklerden daha az ücret alıyor ve orantısız bir şekilde cinsiyete dayalı şiddete maruz kalıyorlar. Cinsiyetçi tutumlar, uygulamalar ve davranışlar bu eşitsizlik durumunu her geçen gün daha da derinleştiriyor.

Türkiye'de Medeni Kanun'la birlikte kadınlar lehine önemli gelişmeler olsa da, geniş perspektiften bakıldığında uygulama kısmında bir şeyin değişmediğini rahatlıkla görebiliriz.

Bu bağlamda cinsiyetçilik, biraz da iktidarla bağlantılıdır. Çünkü iktidara sahip olanlar toplumu kendi bakış açıları ve inançlarına göre dizayn etme eğiliminde olurlar.

İşte bu nedenle ülkemizde ve dünyada cinsiyete bağlı ayrıtırmaların yoğun bir biçimde yaşandığını görüyoruz. Aslında bu durum tüm insanlık adına utanç duyulacak bir durumdur.

Kadının toplumsal yaşamdaki yeri her bakımdan çok önemlidir. Sadece çocuk yetiştirme değil, bilim, sanat, teknoloji alanlarında ve hizmet sektöründe kadının önemli bir yeri vardır. Fakat bu durum bütün çıplaklığıyla orta yerde olmasına rağmen günümüzde bile görmezden geliniyor.

Toplumsal şartlanmışlıklar cinsiyet eşitsizliğine neden olduğu gibi, bu eşitsizliği sonraki kuşaklara aktararak devamını da sağlıyor.

Bu döngüyü değiştirmek ve daha yaşanılır yarınlar kurmak mümkün. Bunun için ailemizden başlayarak okulda, akran gruplarında, toplumsal yaşam içinde toplumsal eşitliğin sağlanması için çaba sarf edilmeli. Geleceği eşit kılmanın en etkili ve kalıcı yolu çocuklardır. Çocuklarımıza iyi ayna olabilmek için iyi rol ve davranışlar sergileyebilmeliyiz. Bu şekilde kuşaktan kuşağa daha iyi bireyler topluma kazandırabilir, daha adil, eşit ve insani bir yarın inşa edebiliriz.

Sergi ile gelen lezzet

Sitróna
Cafe & Bistro

İskele Mah. Rauf Balıkcı Sok. No: 6/A Datça
0535 342 58 40 sitronacafe

Sahibinden Satılık

CJ8 Jeep
Benzin ve LPG

10.000 TL
değerinde
yedek şanzıman

1980
Model

0546 476 23 04

